

TELEGRAFUL SIBIULUI.

Apare Marțea, Joia și Sămbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7.50, 6 luni 3.50, 3 luni 1.50. 25 c.
Pentru marșele pe an 2.50, 6 luni 1.25, 3 luni 0.50
Pentru străinătate pe an 12.00, 6 luni 6.00, 3 luni 3.00

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măscărilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Sibiului”, strada Măscărilor Nr. 37.
Episcopul arhiepiscopale se referă. — Articuli nepublicați se acceptă.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 1 r., — de două ori 1 r. 50 c. — de trei ori 1 r. 50 c. stindul cu litera garantată — în timpul de 30 c. pentru 40 care publicare.

Congresul.

Dina VIII. (8 Octombrie).

După autenticarea protocolului și presărirea exhibițiilor.

D. cav. de Pașcariu face propunerea următoare:

Considerând, că regulamentul provizoriu pentru afacerile consistoriului metropolitan s' aflat de nesuficient pentru întocmirea corespundenței a oficiului administrativ și executiv al provinciei noastre metropolitane;

considerând mai departe, că Venerabilul consistoriu încă din sesiunea trecută a fost îndrumat pe consistoriul metropolitan, ca să elaboreze și să prezenteze congresului național biserică un altare proiect mai perfect și mai corespunător recerșilor speciale;

considerând în fine, că la provocarea consistoriului metropolitan s' a prezentat pe masa acestuia mai multe așari proiecte din partea experșilor vocați spre aceea și ce, încât lui este cunoscut, în aceste proiecte s' a luat priver și la sanarea acelor defecte, ce se manifestă din rapoartele diferitelor comisii congresuale: — Marțialul congres să biniască, a provocarea pe consistoriul metropolitan, ca să prezenteze acele proiecte congresului, ear' acesta să le predea comisiei organizatoare sau unei comisii speciale, ca luând acele proiecte la preconsultare, să elaboreze din acele un regulament, care să asigure o administrare centrală bisericăscă mai regulată, continuă și corespunătoare necesităților istorice, școlare și fundamentale, și dacă să poate să prezenteze congresului încă în decurgerea sesiunii prezente

se predă comisiei organizatoare.

Mai departe tot deputatul Ioan cav. Pașcariu mai face următoarea propunere:

Considerând, că verificările deputațiilor congresului absoar o parte prea considerabilă a ședințelor congresuale și la cas de nimicirea unei

alegeri locul deputatului rămâne pentru sesiunea actuală vacantă;

Venerabilul congres să biniवेशcă, a modifica regulamentul afacerilor interne în respectul acesta, într'acele, ca consistoriul metropolitan să se fie autorizat, de a verifica pe deputații îndată după alegerea lor și după timpul expirat pentru reclamațiuni, respectiv pentru a protesta, și prin urmare la cas de protest sau nulității din oficiu să ordone cercetare eventualmente să casese alegerea, și să ordone alegere nouă, așa ca la intr'închir congresului să fie toți deputații aleși și verificați.

se predă comisiei organizatoare.

În fine deputatul Ioan cav. de Pașcariu mai face și următoarea propunere:

Considerând, că verificarea protocolor ședințelor congresuale absoar o parte prea considerabilă din ședințele congresuale;

Venerabilul congres să biniवेशcă a modifica regulamentul afacerilor sale interne intr'acele, ca verificarea protocolor de ședințele sale să se concredă unei comisii verificătoare și într' a lui, încă între această comisiune și intr' a lui, ședințele să se fie diferenț necomplăbilă, să se adacă costiența neaplanabilă înaintea congresului spre decideră

se predă comisiei organizatoare.

Deputatul Parteniu Cosma face următoarea propunere:

Considerând, că §. 53 al statutului organic nu precizează decât membrii fondului protopresbiterial au să voteze fie care pe trei candidați, sau numai pe unul;

considerând, că în aplicare acest §. se interpretăză în mod diferit după vederile diferitelor consistoare eparchiale;

considerând, că dreptul de a interpreta §. de înleles dubios al statutului organic compete numai congresului și în fine

considerând, că cu punerea în lucrare a arondării protopresbiterato-

ratelor va deveni numitul §. des aplicat;

Congresul să însărcineze comisiunea organizatoare cu compunerea unui proiect de conclud., care să conțină corect interpretarea §-ului 53 al statutului organic.

Declarându-se propunerea aceasta de urgentă și punându-se numai decât la ordinea zilei se primesce.

Nefind albe obiecte de tractat, președintele anunță ședința următoare pe mână la 9 oare înainte de ameză punând la ordinea zilei raporturile comisiunilor, — după care ședința s' a încheiat.

Trebuie se rectificăm din ședințele anterioare că d. Ant. Mocony, nu s' a verificat, că alegerea e susținută în suspenso.

Tot așa s' a decis cu alegerea d-ului St-Ian Ioanovici.

Revista politică.

Sibiu, 10 Octombrie.

„Pester Llyd” dice, că intru cinea ce privesc numirea unui non ministru de externe pentru monarhia austro-ungară, devine din ce în ce mai probabil, că provizorial va dura câtăva vreme, poate chiar și după ce delegațiunile își vor termina sesiunea, se pare cel puțin șirul, că nici o cauză exterioră nu face să se grăbească această numire definitivă. Numărul candidaților, cari sînt trecuți prin dăre, creșe din în și în; totuși această nu schimbă nimic faptul, că Majestatea Sa n' a exprimat până acum nici într'un chip părerea și n' a cerut nici măcar sfatul cutărui sau cutărui barbat de Stat influent, precum face de obicei împăratul Francisc Iosif atunci, când este vorba, să facă politici însemnate și care ating politica monarhiei. De asemenea este necesită seara, că comitele Kálnoky ar fi fost dălele acesta în Viena Po-

sitiv mai este earăș faptul, că comitele Andrișny nu va veni se reia locului pe care l' a ocupat tronul de Haymerle, căci numirea sa după cum ne a anunțat deja eri o deșe din Petersburg, ar întimpina o mare rezistență din partea Ruriei.

Camera ungară se ocupă de câtăva vreme cu deabaterile asupra diferitelor proiecte de răspuns la discursul Tronului. Deosebitele naționalități și partide, ce compun Camera ungară, și-au prezentat proiectele lor. Am publicat deja proiectul de răspuns prezentat de deputații români și sârbi și de aceea nu se pare interesant, a da astași aici un resumat din discursul, pe care deputatul sârb Dr. Polit l' a ținut cu această ocaziune.

D-șa consideră culoarea mesteșugită a costienii exterioare ca o înepăclăcune optică, căci acea pace europeană care s' a încheiat în Viena, nu se dăce în discursul Tronului, se este menținută numai de bună-voința puterilor. Nu de mult se mai dăce încă, că cea mai sigură garanție pentru pacea europeană este alianța germano-austro ungară; întrederea dela Dantzig împăriește încă deodată și acaestă lăsiune. Oratorul se întinde apoi într'un chip deaprobator asupra ocupării Honiei și Ertevoinei, critică administratiunea de acolo și apoi urmează astfel:

„Dacă am pute să ne luăm după alegeri din Ungaria, apoi s' ar pute vorbi despre mulțămirea naționalităților, de vreme ce ținuturile locuete de naționali au ales în mare parte oameni guvernamental; în aceste ținuturi nu astăzi însă nici o libertate electorală și guvernul întrebunțează toate mijloacele imaginabile și nelegale spre a influența alegeri. Este neesac, că naționalitățile ca o politică periculoasă pentru Stat; nu, ele își iubesc patria ca ori și care altul. Mai înainte de 1848 erau timpurii favorite în Ungaria. Lega asupra naționalităților nu folosese nimic, căci ea este o jucărie. Astfel se explică

FOIȚA

Sandul Țintilă.

O amintire din trecut.

El era dascăl.

Căci la nașterea sa, mamă Grăchiu, o babă săbirică, cu părul brun și cu fața masivă, i rusește bobol, și i cântăse în palmă, și afasă, că viitorul lui va fi strălucit și că va fi olinăroș domn mare și însemnat, și mult capete se vor pleca înaintea lui, de a ceea păriții săi, după ce se faceau Sandu mai mășior, îl duseră la popa din sat, ca să învețe carte și să se facă om deservit, precum protestiv mama Grăchiu.

Și popa îl învăță pe Sandu întâi buchile din cialoul cel mic, apoi după un început cu cel să slovebrască, și la doi ani Sandu Țintilă pută a ceti bine și respectă întreg cialoul. După aceea se apucă de bibile, și biruind-o cu vremea și cu această, nu'i remase lui Sandu, după

cum credea părintele Paufati alta necum, decât să se apuce de Viața Sfinților, de unde poate învăța multă înțelepciune, și multe lucruri bune și trebuitoare pentru viața de toate zilele. Și Sandu, băiat ascultător, se puse și pe Sfinți, și când s'arși păsurile lor, era flecșu mare, ca oamenii și bun de înșurat.

Năi vorba, tatăl lui Sandu de mult șpunea, că scie băștel destulă carte, că întrece acum pe toți cărturarii împregiur, și că chitescă, că ar fi bine să se apuce acum de v'ro trebură ceva, ca se'și poată câștiga pânea de toate zilele: dar căci înțepa părintele Paufati săr toacă la cap tot cu pîde din sfârta scrișurii și din Viața sfinților îl îndapăcă și mai lase pe Sandu sub oțerovia sa, și părintele îl introduce apoi și în cântările bisericicești, de'era mai mare dragul, se'și ascuți pe Sandu căntând duminecile și sêrbătorile în biserică cele ot glășuri cu podobii, și cu glas rășpăsit și trăgănat. Atuncea s'eni se ghionțiau unul pe altul, și scîștînd cu ochiul la dămni, diceau: eată Sandu

lui Țintilă face bucurio și cinstă pîntr'înțel sei.

Era în sat o școală, unde părintele Paufati învăța pe băieți a scrie buchile, a ceti cărtile bisericicești și a ține șomul în biserică. De o bucată de vreme însă părintele nu mai mergea la școală, ci trimetă pe Țintilă în locul seu, și acesta căntă se înlocuinea că se poate de bine pe părintele Paufati; vorba cea, vine șlochia vine și mîntea. Părintele Paufati, deorbitor de greutatea lătrănelor, se lășă început cu început de școală, ear' Țintilă își întăria tot mai mult cuibul și de învătător, căntă sătenii să îndăstina de mult al' privi ca următor al lui Paufati în școală și în patrie; Domnul dăscă! înș ce a drept, oficial ține tot părintele era dăscădul școlii din sat.

Într-o dată chiamă Țintilă pe vornicul și pe frunțași satului la sine, li cinstescă frumos, aduce ceava de gustare, și, după ce vinul înfêrbătescă capetele sâtenilor, dăca dină întemplerii, scapă vorba, că ar fi bine, să hotărăscă cinstiții meseni odată

pentru totănoșna, cine să rîmă cu deștrîbire dăscă în sat.

— Nu că doar m'ăș crede eu vrednic a vedea copăii dămilor voastre cu scință de carte, dar vedeți, școlă este, părintele Paufati e slab, și eu, de am' l' înlocușe de aji pe alăb, dar de aie gînd, să mă apuc și eu de o trebură, ca să mi câștig pînea și să nu rîmă cu frunța pe apă.

Era dreptul, domnul dăscă! și școlă era, și se puse la m'ăș. Și se se face și se duse, dar să șăte sătenii se adunară în curtea casei lui Țintilă, și șișeră:

„Că se nu fi d'ă dăscă în sat, ear pîntr'înțel tot popă se romăe. Țintilă, dragă Doșne, se cam codia, lega cum e dieu teiu de curmei, dar în s'arșit spus, că se supune voinei sătenilor, și primesc cinstea ce i sa face.

După ce se depărtară sătenii, Țintilă zămbi și mulțămire, își rusești mulate și popă și treu dîmți.

În sibi și școlă dăscă! deătrăv și nu mai așteră de părintele Paufati,

și neînțelegerea cu Croația. Acolo s'a adunat o majoritate artificială și guvernul crede, că totul merge bine. Nu există nici un Croat, care se fie mulțumit cu rezolvarea chestiunii umane. Chiar ministrul Bedokovici a pledat altădată în adunarea deputaților pentru încrederea în Femeia în Croația. Pe când în Ungaria s'au aflat, apoi, în Croația, Ungarii stău cei mai călduși apărători ai lor. Pretențiunile Sârbilor în privința autonomiei bisericești nu mulțimesc pe guvern. Se coloniază Sârbii când se dice, că ei doresc îmbucătărea Ungariei, aceasta este o mare greșală. Ungaria poate să fie fericită, dacă se ajunge la o uniune cu naționalitățile; dacă nu se face aceasta, apoi este destul de trist."

Sentețe despre Ungaria.

(Haberșov.)

Nobilimea depozitădă sporește ceața vânturilor de funcțiuni, a proletarietului semiclat, a candidațiilor de sinucider, devenind prin mânia de ducelare partea cea mai minentă a societății ungarești. Omul răspîndit și având prin natura sa un simț al dreptății, ca o victimă din partea asurzării până la sânge sau ne mai potînd duce la viață desfiată la care e datat, prin manipulațiunea neonestă în funcțiunea sa: iși în refugiu, în simțul senșuratic arma de ucideri sau la strength sau la otrăvă sau se aruncă în Dunăre ca și când acesta ar fi sfârșitul firesc al vieții. Cum e capitala așa e și „provincia”. Pecealele și viciurile din Budapesta se stăruie prin mii de canaluri; o parte esențială, la această răspîndire a otrăvii sociale o are o parte a presei din capitală. În anii din urmă un reșcrit ca bureții așa numitele „foi cu ilustrații pentru popor” în limba germană și maghiară și aceasta își dă nutrețimel cel mai roditor ca și plantele din bălți numai în moieria societății. Într-nsese se preamăre în efigie și în cuvînt viețuirii și crimele și în modul acesta constituie societățile petruende mai departe și mai afund.

A fost vorba de o „reformă”, de o „purificare” a societății și di de Rohoney încă trece de un reprezentant al acestor stărînițe. Stănd astfel afară acești domni reformatori au ce e drept nise păreri stranie despre mijloacele și despre ținta acestei purificațiuni sociale. Cine duce scandalul în știrile membrilor detaiați, cine vorbesc în diată despre duel ca despre o instituțiune din țara și pînă la urmă acțiune de sine stătătoare, ca toate că eodul penal o amerită cu pe-lapsă de

5 ani temniță: acela la tot cazul are nise notiuni particulare despre moralitate și reforma morală. Dar și dintr-o „părinte patrie” nu s'a aflat nici un căru se stigmatiză de neștiința ca duoul să fie discutat în casa deputaților cu un lucru ce se înțelege de sine.

Libertatea simțirei pentru lucruri morale firește nu se poate dice „prin nici un cod penal. Aceasta e posibilă numai prin o bună „educațiune socială și familiară și prin instrucțiune radicală pe baza religioasă morală. Ce folos mai pot se aibă reformele proiectate pentru o țeară unde societatea suferă de grele defecte morale? Ungaria trebuie să își începă renascerea sa prin o educațiune proprie mai rigoroasă a claselor sociale mai bune. Cămintă aceasta o e putîntă, dovodește unlo familia de neam veche, dureră stînt puțini acei ce înțitează aceste bane este.

Aceste stări sociale și au reușc-nt lor și în guvern. Foile opoziționale zgrăvesc adeseori cu colorii drastice, dar nici presa guvernamentală nu cetează a contesta cu totul aceste stări elabo nate căl ea nu le înfățișează ca fiind așa cum sunt. Într-o vreme în care mare parte ministrilor poartă vînt de presă aceasta „Nene P. Jurnal” în Nr. 278 a scris următoarele:

Cu toată învinsim ministrilor nostri toțișre o grea și mare problema de a fi ministru în înțelesul alevrat al cuvîntului și țeara sîntese într-un mod prea viu lipsa de astelii de bărbați în ministerii, cari se corespund pozițiilor lor. Miseria tomorîntă în administrațiune pe toate terourile fără excepții, a stagnațiuni și părăsirea, se vede numai la Impuratori. Și ca cei mai mulți ministri sînt nise oameni fără idei, fără cunoștințe, fără experiență în respectivul ram al administrațiune, fără facultatea de a lua inițiativa de a însuși în organismul ministeriilor lor un spirit nou, și a îndirige cu țarie într-o direcțiune anumită și de a împune organelor subalterne prin suprimarea spiritului.

În fine care ministrilor se află stări patrede, un birocrațism și șubred cînt și abuzuri ca consecuente necesitate ale unei birocrații necrotolate. A face aici ordine, a purifica organismul ministeriului și al țării, a-i da un cuprins mai sublim, aceasta ar fi problema noului ministru. Dar în faptă ce se întîmplă? Cine are înținea joiavă și e în stare a face abstracțiune dela partea corosă a lucrului și de hotot de a învingea în omnică ce joacă în aparțin-le ce succed denumira unui ministru referenți cu convolute mari de acte vin

înaintea ministrului și plecându se până la pamînt i cer hotărîre. Referenții sice foarte bine, că ministrul nici pe departe nu are preștințe despre natura și esența cauzi respective, ba ministrul unde abia cum despre existența acestei cauze. Căt de sigur și superior se simțese referențal față de acest ministru, care nu l poate nici împedea nici să nu îl pășere în viață trebu se fie decizătoare pentru ministrul. Dels fie care referenț ministru poate să învețe și de aceea are nesăpără trebușină de dînsul ca referenț de doiă. Subalternii își povestesc ridînd anecdotile despre Excelența Sa ignoranța și elici birocrații și joacă fetele cu ministrul, îl prinț în cursă cu înțelșine, lucră unul pe mîna celuilalt și seiu să întogmășcă lucrurile așa, încăt îl crede că poruncese precădn în faptă e! e numai o useală fără viață în mîinile lor. Astfel lucrurile reușc cum au mai fost și stagnează în sinul ministeriilor Ministrii nu au nici o autoritate în țeară, cu atât mai puțin în ochii subalternilor lor și nici opozițional cel mai răfnat nu se exprină cu așa puțin respect asupra ministrului, cum face personalul respectivilui ministru însuși, pentru că acesta e înțiat în secretele cauzelor și lipșea de mai multe date pentru a judeca înșiriga ministrului de căt publicul cel mare.

Nu mai dacă vom privi în viața internă a ministeriului, vom afla adevărată cauză a miseriei noastre administrative. . . . Dacă vom cu aceasta țeară se nu țeară într-un mod miserabil trebuie a se delatara acest „ministerii al ateceror cur-nt” și a se înlocui cu un guvern al progresului; al reformelor corespunzătoare, al unei politici cu plan și cu consiință de securitate sale.

Gambetta și Bismarck.

Se dice, că d. Gambetta ar fi călătorit acum câteva zile în Germania. Diarele berlineze au semnalat chiar prezența sa la Dresda, unde prînd că purta numele de Massabie, care este acela al mamei sale. Se aude, că d. Gambetta ar fi avut o întrevedere cu principele de Bismarck.

Marele orator a întrebunțit adesea incognito, pentru a visita una sau cealaltă din capitalele europene. În momentul, când se vorbese de apropiata sa venire în minister, este firesc, ca opinia publică să se îngrijase de întrevedere de fostul cap al guvernului Apărării naționale cu omul de stat de la Vargin.

„Frumosă cinste, că nici nu te poți ține pe picioare.”
— Apoi de, sufletele, picioarele 'mi sînt slabe, și apoi se veji, era vin vechiu și am chitit călă pîcat se nul bag în samă.

„Ași te porți numai pe drumuri și eu te aștept cu masa, până ce s'a răcit zămoșura. Of, of, rea lighose de mîna mea sărăci, și nu le pasă nici de casă, nici de țeară, nici de femeile lor și lacrimile cerșean pe față Zamfirii, aici ea putea plînge când voia.

— Nu te supăra sufletele, răspunse Țintilă; bărbatul tot este corosă femeii, precum dice sf. scriptură.

„Cum? coroață, coroață bețivă ca tine? mă mai ție și în ză?”
— Mama Zamfiră se supără de tot, și apucînd un polonic din buclărie se repezi la Țintilă. Aceasta cerca să ridă, dar simți, ră se strîmbă și se dă îndrăgînt, ferindu-se de latalul polonic, care jucașe de multe ori pe spatele sale. Țintilă cunoscea locul sîu de scapare.

(Va urma.)

„Țintilă” consacră costiume Gambetta Bismarck un lung și interesant reșumat al încercărilor oficioase, cari ar fi fost făcute, în 1878, de d. Blowitz, corespondențul jiarului „Times”, și d. de Bismarck, acesta jise.

Gambetta un om, pe care și jorji s'nt vîd învinute de a muri. Ori-ce s'ar dice, el este un om foarte însemnat. El planază pe desupra tuturor contemporanilor săi. Mi s'a spus, că este seducător; și cu toate aceste se pretinde, că oamenii seducători nu sînt nici odată oameni mari de stat.

D. Blowitz replică și el la rîndul său: „Thiers mi a spus într-o zi că și Alțeta Voastră sîntele un seducător și cu toate aceste trecși de un mare om de stat.

Putin în urmă de Bismarck ar fi di; dar, n'aș vîd de sigur se mor fără ca să fie veșit pe d. Gambetta.

Înd.ats, corespondențul jiarului The Times bânănd, că cancelarul dovesc să își lasă-ncese pentru a mijloc de întrevedere, consată pe principii Hobenlohn și pe baronul de Holstein, unul din consilierii intimi ai principelui de Bismarck. Amădui fură de părere, că e bine să sodeze pe d. Gambetta.

„Aceasta reiese foarte bine din condițiunile puss de baronul de Holstein în următorul proces-verbal:

„Trebuie să înțelegem, că această întrevedere este un eveniment grav, a cărei reușcă sau ne-reușcă depinde de căt după ce se vor fi cîmpunît bine toate consecuentele posibile. Cancelarul are o convingere, că d. Gambetta este destinat, să scriesezeste peste cîrînd în Franca nu numai puterea, dar o parte de un caracter hotărîtor. Cancelarul dovesc pacea. El dovesc să vadă deoapre pe omul, dela care poate atărna intr-o clipă de ruptura sau manținerea păcii.”

„Tine seși că și o idee în această întrevedere de ideile personale ale d-lui Gambetta în această privință. Trebuie să se facă o apropiere între acești doi oameni. Trecuți a trecut. Acești doi oameni au luptat unul în contra altuia fie care pentru patria sa și se s'a făcut este de domeniul trecutului; încercarea de față este în vederea viitorului. Trebuie ră, dacă această întrevedere va avê loc, se să înțelșure tot ce s'a putut să se angreze pe caracterul sau pe schimbările scopol. N'ar trebui să se facă nimic, care ar da nasclere la un reșus din partea unuia din cei doi bărbați de stat sau în v'un eșec.

Nu poate să fie aci vorba nici de v'r un compromis, nici de v'r o retrocedare, și nu v'o modificare a tratatelor existente.

Trebuie să fie bine înțeles, că nici principelui, nici împăratului, nici o altă putere nu s'ar putea să permită, ca conversațiunea să se angreze pe aceste țere; și că națiunea germană n'ar primi o discuțiune nici măcar academică a faptelor îndeplinite, cari au scap să cîrșă sângele german. Dar întrederea acestor doi oameni de stat animată de intențiuni paucice și păstrunzi de datoricie, ce le incumbă, poate produce un rezultat salutar, dacă ei nu caută satisfăcerea personală, dela triumful sau a scapării celuilalt.

Dacă d. Gambetta și s'ar primit nise asemenea condiții, dacă e' omul apărării naționale, alesul dela Strasbourg ajuns prin înțelepciune partizană pacii cu condițiunea de a păstrarea neatinșă amintirea provinciilor pierdute, ar fi uitat cu modul acesta existența unui trecut, care este baza

vorba ceea: unde-i parte și noroc, ferbe oala fără foc.

Astfel se făcu Țintilă dascăl în sat, și bobii mamei Grabineie gîcise adevărul, că va ajunge om mare, și că multe capete se vor pleca înaintea lui.

Dar ca s'îl cunoștințe mai de aproape, închipuți-vă un bărbat de statură mică, cu ochii verzi, cu fruntea naltă, cu fata lungurea și cu mustațile groase, și cu părul și cu picioroale sale era băgate într-o păchețe de pantalonii scurți pînă în glezne; pe lîngă aceasta un căput verde cu mănoace strimte, o jiletică, care ajungea pînă în jos de pînțecă, o pălărie cană veche cu streșinea lată și un baston gros de trestie, și veji avî înțre chipul lui Țintilă înaintea ochilor.

Țintilă se lesurase de mult. Soția sa se numea Zamfiră și era astfel o femeie cum se cade, dar nu seic te întemplantă o fi fost și aceea, că a cinci luni după nunta, Zamfiră năpuse o fetiță rotundă ca un bostan.

Țintilă încreși puțin fruntea, dar nu avea ce face, și se duse la popă.

— Părințe, sînt tată!

Părințel căsă gura de mirare. „Da cum se poate, dascăle? Co minune?”

— Apoi de, părințele, Dumedejan a dat, respunse Țintilă suspînd și adăuse: copiii este fată și ve rog s'otezeți!

Și părințele o boteză și după dorința mamei i puse numele Galofra.

Și Galofra creșcea ca din apă, și cu vremea se făcu cogenetă fată, și pe lîngă aceasta și draga tatăl, pentru că nu se isea vre-o ceartă între Țintilă și Zamfiră, Galofra totdeauna ținea partea tatălui său. Și astfel de cete s'au arătat că, mama Zamfiră era femeie iute, și dascălul Țintilă de o bucată de vreme inculă mult păharul, și venia adesea cu chef a casă, încercînd picioroale.

La astel de întemplantă Țintilă punea pălăria pe urechi, bățul pe spate, și zimbăa fie căruia. Dar mama Zamfiră era femeie iute.

— Unde ai fost, bărbăte?”
— La cinste, respunse Țintilă, și căta să zîmbescă.

deci, grău de toamnă, Supurul superior, 20. *Căpăt Nicolae*, model de mazăre, Feneș, 21. *Orșina Iosifina*, perină de canapea cu solzi de pește, București, 22. *Cronica Maria*, elevă la Asilul „Elena-Doamna, caligrafă și desenări, 23. *Cristea Flieș*, elevă la Asilul „Elena-Doamna”, cusături, 24. *Cheninger Hortensia*, elevă la Asilul „Elena-Doamna” caligrafă și desenări, 25. *Chelă Sofia*, covora, Săraș, 26. *Dan Maria*, sis. Sibiu, 27. *Dancu Elisabela*, tort, Bucum, 28. *Dincoș Maria*, diverse obiecte din industria casei, Râmnic, 29. *Davila Jos*, elevă la Asilul „Elena-Doamna”, caligrafă și desenări, 30. *Deirdat Maria*, sare, Sălciș, 31. *Dicoanescu Aurilia*, „Sora” model de epă, Boșca montană 32. *Dicoanescu Alina*, planșă de edificii, Boșca montană, 33. *Dimitriu Florin*, elevă la Asilul „Elena-Doamna”, caligrafă și desenări, 34. *Dimitrie Elena*, slip, Brașov, 35. *Dominiș Dumitrescu*, produse agricole, Blaj, 36. *Dumitrescu Jos*, elevă la Asilul „Elena-Doamna”, caligrafă și desenări, 37. *Dușca Nina*, de șăpo, covor, 38. *Dușca Alina*, cerșif, Sibiu, 39. *Dragomirescu Chelă*, elevă la Asilul „Elena-Doamna”, cusături, 40. *Droc Ion*, sîm. protop. vișni, Mercurea, 41. *Eneșu Ion*, brânză, Simon Braș, 42. *Enescu Iosifina*, cămașă femeieș, Simon Braș, 43. *Erdely Victoria*, perină de canapea, Baia de Criș, 44. *Evandiu Jos*, elevă la Asilul „Elena-Doamna”, desenări, 45. *Floper Ion*, învîtoare, mătășă crudă, Ugrua, 46. *Florin Traian*, mătășă crudă, Racovița, 47. *Florin Anastasia*, lucruri din iscă, Ordoeniș cel, 48. *Fulea Sofia*, covor, Regional sis. 49. *Frănuș Maria*, vișni, Bistrița, 50. *Frănuș Jos*, elevă la Asilul „Elena-Doamna” desen, 51. *Găgărescu Agripa*, elevă la Asilul „Elena-Doamna”, țori art. 52. *Goleșu Eufrosina*, stergăria, Satalung, 53. *Hărășu Maria*, brodată, Sibiu, 54. *Hărășu F. Vasile*, stufo de așch, 55. *Hărășu Zamfiră*, elevă la As. „E. D.” acuar. 56. *Hristodor Elena*, elevă la As. „E. D.” acuar. 57. *L. Cosperu*, covora, Vad. 58. *Iacobson Maria*, port tomesse, Vereșmort, 59. *Inga C. Victoria*, covor, Brașov, 60. *Irina Agripa*, elevă la As. „E. D.” desenm. 61. *Isip Lușian*, covor, Rodna veche, 62. *Lob Alec*, poame, Căuva, 63. *Logan Ecaterina*, elevă la As. „E. D.” acuar. 64. *Lup Natasa*, pânzărie, Hodoc, 65. *Mădărin Ion*, vișni, Mercurea, 66. *Mădărin Paulina*, elevă la As. „E. D.” art. 67. *Malina Emilian*, elevă la As. „E. D.” cusături, 68. *Măndulea I.*, lăptărie, Satalung, 69. *Mărgăreț Silvia*, costum fem., București, 70. *Marin, concia Perida*, cântărie, Arad, 71. *Mădărin Ion*, vișni și rachuri Oravița, 72. *Mikhalj Victor*, episcop, colecție de numi, 73. *Moga Anst*, slip, Sibiu, 74. *Mollosan Elena*, față de masă, Deva, 75. *Murșagan Vitoș*, profesor, perină de divan, Brașov, 76. *Oprea Nicolae*, alb și cartof, Deva, 77. *Păcurar Emilian*, taburet, Sibiu, 78. *Păscăricu Iosifina*, broderie, Sibiu, 79. *Pu-nă Alca*, hotezătoare, București.

(Va urma)

Reuniunea femeilor române din Sibiu

Convocare.

În sensul §. 13 din statute se convocă prin această primă adunare generală ordinată a **Reuniunii femeilor române din Sibiu**, pe ziua de duminică, 30 Octombrie 1881 st. non după amiază la 4 ore în localul „Asociației transilvane” din Sibiu (strada Căsanidei Nr. 7), la care on. membri ai reuniunii sînt rugați a participa.

Sibiu, 20 Octombrie 1881.

Maria Cosma m. p., președinta reuniunii.

Varietăți.

* (Cassina generală), arangează pentru membrii ei și pentru cei odată pentru totdauna invitați la

Redactor responsabil Nicolau Cristea

petrecoile casei, în localitățile aceluia 4 petrecoți cu joce și altele în 29 Octombrie, 12 Noembrie, 26 Noembrie și 10 Decembrie, în fine noaptea lei Săl-Silvestru o petrecoce cu joce în sala dea „Împăratul Romanilor”. — Începutul la 8 ore seara. — Sînt rugați cu toată onoarea, a nu apere în toaleta de bal.

*(Culesul viilor) în Sibiu este în 22 Oct. n., în Orașie Lună în 24 pe dealul mic și Marți în 25 în dealul mare. Strugurii sînt destul de acrii încă și acum.

*(Un contract comie) a încheiat încă cine în zilele trecute în comitatul Hunedoara. Un tăvă „hunyăd” — a transpuș pro Eica sa de 16 ani unui lărbat sub condițiunea că acesta să țină față 6 ani de zile la siue și după aceea să o trîmăță earăși acasă fără de a plăti ceva, car dacă față și fi silită să vină acasă îndereț înainte de 6 ani, atunci al să plătească suma de 1000 fl. v. n.

*(Un Ovver primarius în România). Mai dicle aceste în comuna Moenești lângă Bacău în Molova a unome loșe Iheier fu alne de primari al satului. Acesta fiind iatâr și de guvern este așa dâră cî din tău primariu Jidn în România.

*(Petractările) comisiune internationale referitoare la constatarea granței austro-ung. de lungă rîuă numit „Jiuul” eurg în cea mai bună arnoșie. Dinarul „Hunyăd” se exprimă în termișni de respect, cămbi tobeco desore — purtarea cea prevenitoare și loială a membrilor comisiunei române.

*(Placate socialitice) În 12 Oct. u. care cine a lipit pe părăți mai multor colțuri de străzi din Timișoara plăcute, cari poliția luș le a delatatur numai decăt. La început oamnei țineau, că aceste placate sînt enunțatîi antisemite, dar martărșu s’a constatat, că sînt de proveniență socialistică. Placatele cassate sînt comisiarilit multe și multor locuitori din Timișoara li s’au trîmăță 2 în 2 epistole separate. În Budapesta aceste placate au făcut mare s’vî, țeci desoleo s’a și introdus numai decăt o cadere pentru cea vînt autorilor, precăt poliția din Timișoara observă în această afacere un secret foarte strict.

*(Porci selbatici) Nise scrie din Hundsbach că datul 4 Octombrie 1881 următoarele: Pe hotarul Netușului, carele se mîrginește cu pădurea Crișului din Comitatul Târnăvei mari, mai multor porci selbatici au făcut pagube foarte mari la curuzere. Faptul acesta s’a putut constata mai de ap capu numai la raptul curuzerilor. Mulți, din cari au avut locuri mai în apropiere pădurei, m’au dus acasă mai nici un tules, o întămpare tristă, ce fir-șo earăși este o urmare algei de vînt.

*(Ușergent de dorobanți curajoși) În comuna Ișvoroșe din districtul Pruhovei în România s’au înțes doi urși mai tineri și vîrdoșe s’au între mai multor porci începură a mînce cu odichia. Unii dintre sâteni observănd pro oșepșii neșteptate au alarmat satul. În urma acestei alarmări adunându-se la locul cu urșii, o multime de oameni se ivi între acestia și un sergent de dorobanți, care deodată se aruncă asupra urșilor și aședundu-se pe unul dintre ei, pe celalalt îl ținea cu mîinile strîse de gât. Acesta însă după multă svărcioșie a scăpat și a fugit pe călăd celalalt fu prins și legat și așa transportat până la cărcina din sat, unde multime strigă: s’ă trăesească dorobanțul curajoș!

Bursa de Viena și Pestă Din 20 Octombrie 1881.

	Viena	B-pestă
Bursa de aur	118.60	118.70
1 mîncă de aur	90.30	90.75
Coliș de aur	110.50	110.50
Oblig. de stat dăc. 1876 de val. 400 fl.	96.25	96.25
Oblig. de stat h. 1876 de val. 400 fl.	131.15	133.25
Oblig. ungh. de reconstituere a războiului	99. —	99.50
Oblig. ungh. cu oămîni de război	98.35	85.50
Oblig. ungh. urbariale româneș.	98. —	97.20
Oblig. ungh. h. 1869. — cu clasă de aur	97.40	97. —
Oblig. ungh. urbariale transilvane.	97. —	97. —
Oblig. ungh. urbariale croațo-slavoș.	95. —	—
Oblig. ungh. de reconstituere a războiului de răz.	96.25	95.50
Dolar de stat american în lărie	76.60	76.70
Dolar de stat în argint	77.70	77.75
Bană de aur austriac	92.50	94.25
Serș de stat dăc. 1869. —	132.50	132.50
Serș de bunc. austro-ung.	83. —	82. —
Serș de credit aust.	367.40	368.30
Serș de bunc. de credit ung.	369.25	373. —
Serș sugereș și de penzi	112.75	113.50
Serș de negociatură Turc.	111. —	112.25
Serșuri financiare ale Austriei	—	—
„Albina”	99.20	99.20
Argint	—	—
Canada	8.60	8.59
Napoleon	9.35	9.35
100 aureș napoleoni.	8.25	8.25
Comerș (pe poziția de trei luni)	118.15	118.16

Nr. 222 [233] 1-3

CONCURS.

În urma înaltului receipt consistorial din 4 Iunie a. c. Nr. 1641 B. se scrie concurs pentru ocuparea postului de capelan în parohia gr. or. Cigmășu de clasa a III-a a protopresbiteratului Geogail I, cu termen până la 26 Octombrie, a. c. st. v.

Emolumentele împreună cu a acest post de capelan sînt: două terțialități din venitul întreg parohial în sumă de 100 fl. v. a.

Spicilej instruite conform legilor în vigoare sînt a se adresa la subscrișul oficial protopresbiteral.

Hondol, 21 Septembrie, 1881.

Oficiul presbiteral gr. or. al tractului Geogail I.

Va-șile Pipos m. p. protopresbiter.

Nr. 173. [229] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învîțătoriu gr. or. în comuna Ocilureșilor, protopresbiteratului Lungeș, se scrie concurs cu termenul până în 20 Octombrie 1881 v., cu care este împreunat un salariu în bani 140 fl., 20 ferdele (a 16 cupi) bucate, 60 v. vechi legumă (cișcă, brânză etc.) curțir și lemne necesare.

Doritorii de a ocupa acest post au ași asterne concursule instruite în sensul Statutului organice la oficiul protopresbiteral subsomnat.

Ofenbașa în 30 Septembrie 1881.

Ioan Danciu m. p., adm. protopresbiteral.

CONCURS. Spre ocuparea stațiunei de învîțătoriu la școala gr. or. din Jibert în protopresbiteratul Căhălanului, se scrie concurs cu termen până în 18 Octombrie a. c. când va fi și alegerea.

Emolumentele sînt: 40 fl. dela popor și lemne de așch.

Doritorii de a ocupa acest post au ași subterne petițiunile lor instruite în înleșul Statutului organice și al Regulamentului congresual din 1878 la Oficiul protopresbiteral al Căhălanului.

În conțelegere cu inspectorul școlar districtual.

Jibert, în 20 Septembrie 1881.

Comitetul parohial.

Publicațiune!

Casa din strada „Georgiu” Nr. 4 în Sibiu, o livărie de T. Iugero, apoi 3 ingere de arțură pe hotarul Schimbăreșului sunt de vîndut pe cale privată; mai departe se va da în arîndă casa din strada „Georgiu” Nr. 6 împreună cu sara și grădina, toate petrivite pentru economie.

Informații mai detaliate se pot cășpita dela domnul Carol Schoebberger în piața lui Hermann Nr. 6.

Depositul de pianouri, pianie și Harmoniuri

la lui Victor de Heldenberg în Sibiu și Medias

liferență, fabrică in- și extern, instrumet de muzică cu perșuri

considerabil mai etfine decăt sînt în stare de a așunge înșelși comercianții pe cale de relașii directe, desore ce se poate conșpăi ușor fie cine făcînd întămpare prin epistole. Pe lungă avantașie, de a puti fie cine alege după gustul său mai decăt scuti și de ritical transportului. Garanșia se înleșește de sine. [27] 6-6

Schimbarea locuinței.

Am onoare a așmă, că locuinșă mea de aici începînd se află în casa lui

JAHN, Wiesenplatz” Nr. 11.

Maiplănuș pentru încrederea, ce în decursul unei prășe de 22 ani în casuri de nasceri, mi s’a arătate, mă rog a fi și în viitor ca asemenea încredere onorată.

Rebeca Wolf, moșe diplomată, clasa I.

[287] 3-3

Zambach și Gavora,
în Budapeșta strada Vătuului (Vaezi utca) Nr. 17.

Fabrică de vestiminte și reeuite bisericesci
de rit catolic și grec.

Felon san Odějide, sacos stihare, dalmatice, baldachine, papiri, flauri, covora, de altare, potire, liturghiere, etc.

Stearguri de societăți și pentru manufacturiste. Comandele se escutează prompt

Obiectele care nu convin se schimbă. [167] 7-30

Editura și tiparil tipografiei arhidiocesană.